

Het leven is (g)een speeltoneel ...

Het levensverhaal van Arnaud Vandermeiren

De 17de-eeuwsedichter Joost van den Vondel – die algemeen beschouwd wordt als de grootste toneelschrijver uit het Nederlandse taalgebied – had zo zijn visie op het aardse bestaan. Van hem zijn de regels ‘de wereld is een schouwtoneel, elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel’ afkomstig. Inderdaad, tegen het decor van het dagelijkse leven spelen zich soms diepe drama’s af.

Als het leven van de Gentse acteur Arnaud Vandermeiren een toneelspel zou zijn, dan was het eerste bedrijf daarvan ongetwijfeld een treurspel. Of dat zijn voorliefde voor het theater verklaart, valt moeilijk te zeggen. Wat wel zeker is: dit is een tragedie met een happy end. Hoewel, happy end ... het leven van deze 25-jarige artiest begint nog maar pas en kan nog heel wat zonnige jaren tellen.

Ieder mens hoopt in een gelukkig gezin groot te worden, maar die luxe was Arnaud niet gegund. Hij was nauwelijks vijf jaar, toen het huwelijk van zijn ouders eindigde.

Ook al namen de spanningen af toen zijn ouders uit elkaar gingen, de wonden heelden niet gemakkelijk. Zijn moeder had het moeilijk om als alleenstaande ouder financieel rond te komen en de opvoeding van Arnaud had heel wat voeten in de aarde. "Ik voelde mij als een pion waar mijn ouders om vchten.

Ik heb het Asperger syndroom (zeg maar 'autisme') en daarom had ik een sterke structuur nodig. Maar mijn ouders, die ik tot dan toe altijd samen had gezien, gingen uit elkaar en ik moest kiezen. Steeds veranderen van huis en dan moeten beslissen: bij wie zal ik gaan? Dat maakte dat ik in een zware depressie terecht kwam en ik thuis niet meer te houden was. Als ik iets niet snapte, kon ik echt heel boos worden. Ik kreeg hevige woedeaanvallen, wilde alles kapotmaken, sloeg mijn vuisten tegen de muur tot ze bont en blauw waren en bloedden..." Arnaud was nauwelijks zeven toen hij al naar een psychiater ging en niet veel later volop antidepressiva moest slikken.

Lichtpuntjes

Hoewel er zich heel wat donkere wolken samenpakten boven het leven van de jonge Arnaud, waren er ook lichtpuntjes. Eén daarvan was zijn fascinatie voor het circus. Toen hij op de Gentse Feesten een initiatie van de plaatselijke circusschool volgde, was hij meteen verkocht. De typische hobby's van zijn leeftijdgenoten – sport, en dan vooral voetbal – inte-

**Het leven van deze
25-jarige artiest
begint nog maar
pas en kan nog
heel wat zonnige
jaren tellen.**

'Beluister het gesprek met Arnaud in de serie 'Melk & Honing' op www.twr.be

Boeiende
geloofsgesprekken
aan de keukentafel

Luistervia

• www.twr.be

• iTunes (zoekoptwr.be)

• Apple Podcast-app (zoekoptwr.be)

• Download de TWR.BE app

overtuigd katholiek, vader een verstokte atheïst – maar het was ook een anker van hoop in het leven Arnaud. Via een (kleuter)school-vriendinnetje kwam hij in contact met een evangelische kerk. Ze vertelde hem over Jezus. Hij was geboeid door haar verhaal en ging mee naar christelijke kampen. Hoewel hij nog veel te jong was om de diepten

resseerden hem niet, maar circusacts leken hem het einde. Hoewel het gezin eigenlijk de kosten niet kon dragen, lukte het hem toch om die opleiding te volgen: “Daar ben ik opengebloeid. Ik werd aanvaard om wie ik was. Op andere plaatsen werd ik gepest en hoorde ik niet bij de groep. In de circusschool was dat niet het geval. Ik heb er nu nog altijd contact mee. Vroeger gaf ik er regelmatig zelf ook initiaties, al is dat nu minder het geval.”

Ook het feit dat zijn moeder hertrouwde en Arnaud een ‘nieuwe vader’ kreeg, droeg bij aan de structuur en stabiliteit die hij nodig had. Een ander lichtpunt was – opvallend genoeg – het geloof. Het was een splijtzwam geweest in het huwelijk van zijn ouders – moeder was

van het evangelie te doorgronden, was de basis voor zijn latere leven gelegd...

Clown

De tijd die Arnaud in het middelbaar onderwijs doorbracht, was geen geweldig succes – zowel zijn leerstoornissen als de pesterijen speelden daarin een belangrijke rol – maar de droom om iets met circus of theater te doen, bleef. Op een bepaald moment waagde hij dan ook de sprong naar de Commedia School in Kopenhagen, een tweejarige theateropleiding waarin hij alle kneepjes van het acteren leerde kennen. Hij specialiseerde zich er in de clownerie. Wie denkt dat een laag schmink, een rode neus en ‘hilarisch doen’ volstaan om een goede clown te worden, vergist zich volgens Arnaud. Wat veel mensen niet weten,

is dat er een speciale studie bestaat om clown te worden – je kunt er zelfs een ‘master’ in behalen. Als hij geregeld toch zijn rode neus opzet, is dat niet om kinderfeestjes op te luisteren en ballonnen te vouwen. Eigenlijk speelt hij net zo lief voor volwassenen... “Voor mij is clownerie een filosofie. Een clown laat niet altijd mensen lachen, maar hij laat de mensen wel genieten van het moment. Ik wil dat de mensen alles even vergeten, ik wil ze in het ‘nu’ brengen. Ik ben, wat ze noemen, een ‘poëtische clown’. Ik volgde ook een specialisatie als ‘contactclown’ en treed op bij mensen met dementie. Het leven bij die mensen is net een film die terugdraait. Ze kunnen en weten steeds minder. Met die mensen leg je dan contact, je zingt een liedje of je doet een dansje; je gaat samen op zoek om de dingen weer een betekenis te geven. Ik wil wat hoop en liefde geven, het gevoel van: ‘je mag er zijn, je bent aanvaard en ik hou van u’. Dat is mijn passie, of toch een van mijn passies.”

Gered op alle manieren...

Door de jaren heen werd niet alleen de passie voor clownerie en acteren groter, ook het prille geloof uit zijn kinderjaren groeide. Het evangelie betekent op veel manieren goed nieuws voor Arnaud. “God is mijn alles, ik kan niet zonder Hem. Hij heeft mij gered op

Een van de pijlers van het christelijk geloof is het begrip 'vergeving'.

elke manier waarop een mens gered kan worden, mentaal, fysiek, geestelijk... Hij is mijn Papa. Op een bepaald moment krijg je een relatie met God. Hij spreekt tot mij in mijn gedachten – je leert Zijn stem te onderscheiden." Of het niet vreemd is om zo over iemand te spreken, die je helemaal niet kan zien? Veel mensen vinden het geloof een verzinsel, maar voor Arnaud is dat absoluut niet zo. Hoewel de vergelijking misschien niet helemaal klopt, geeft hij een voorbeeld: "Zie je wif of voel je wif? Nee. En toch kan ik die gebruiken, heb ik verbinding. Zo geloof ik ook in God: ik zie Hem niet, maar Hij is er wel. Zoals de Bijbel ook laat zien, ervaar ik Hem in de natuur, in de creatie. Als ik bijvoorbeeld naar de zee kijk, zo groot, zo machtig en toch zo rustgevend."

Een van de pijlers van het christelijk geloof is het begrip 'vergeving'. Maar hoe breng

je dat in praktijk als het onrecht dat je is aangedaan, immens groot is? Wat doet Arnaud uiteindelijk met de trieste ervaringen, zoals de scheiding van zijn ouders, de pesterijen die hij ondervond en de andere traumatische ervaringen in zijn leven? "In het bekendste gebed van de Bijbel, het Onze Vader, staat onder andere: vergeef ons onze schulden, zoals wij vergeven wie ons iets schuldig is. Iemand vergeven werkt heel bevrijdend. Op het moment dat je iemand vergeeft, gaan de pijn en de stress van wat je is aangedaan weg. Je bent niet meer verbitterd, het doet geen pijn meer van binnen. Maar vergeven is ook een heel proces en dat kan soms jaren duren. Het is als een wonde: die doet pijn en die moet je goed verzorgen. Op een bepaald moment wordt die wonde een litteken: je ziet het nog wel, maar het doet geen pijn meer."

Theater

In zijn huidige beroepsleven is Arnaud acteur, al kun je moeilijk met toneelspele de kost verdienen. Dat is ook niet zijn grootste zorg: hij ziet zijn artistieke bezigheden eerder als een levenstaak

– noem het een opdracht van God. De stukken die hij opvoert, schrijft hij vaak zelf, al dan niet samen met anderen. Hoewel zijn werk niet autobiografisch is, steekt er heel wat levenservaring in. Zo werkt hij momenteel aan een monoloog over de problematiek van het pesten, die hij in zoveel mogelijk scholen wil presenteren. Hij vindt het bijzonder belangrijk dat jongeren leren om te gaan met pesterijen. Daarover acteert hij, maar de nabespreking van zo'n stuk is minstens even belangrijk. Het helpt slachtoffers om ervoor uit te komen dat ze gepest worden en het doet pesters beseffen waarmee ze bezig zijn. Arnaud: "Ik denk niet dat pesten volledig de wereld uit zal gaan, mensen zijn nu eenmaal mensen, maar je kunt er wel mee leren omgaan."

Als mensen aan Arnaud vragen wat hem persoonlijk geholpen heeft om zijn trauma's te overwinnen, dan verwijst hij zonder aarzelen naar zijn geloof: "Wat mij geholpen heeft, is het besef dat God mij liefheeft en mij aanvaardt voor wie ik ben, met al mijn fouten en gebreken. Dat heeft mij geholpen om mijn eigen zelfbeeld – bij de slachtoffers van pesten doorgaans een groot probleem – op te krikken. God kent mij door en door, zelfs beter dan ik mijzelf ken en Hij had mij zodanig lief, dat Hij Zijn eigen Zoon opofferde om met mij een relatie te hebben. Dat klinkt ongelooflijk, maar ik geloof het echt. Het is ook de zekerheid: Papa gaat er

voor zorgen. Ik moet soms een soort knop omzetten en naar dat innerlijke kind gaan."

Sterker

Het verleden zorgde bij Arnaud voor onaangename herinneringen, maar hij heeft geleerd om in het nu te leven. Hij wil ook zeker niet God de schuld geven van wat hem allemaal overkomen is. Mensen maken keuzes en die hebben consequenties. God kan wel de dingen die verkeerd gegaan zijn, weer ten goede keren. "Ik merk dat God zaken als de echtscheiding van mijn ouders, maar ook de vele pesterijen gebruikt om iets goeds van mijn leven te maken. Ik geloof echt dat

ik er sterker ben uitgekomen. Het heeft ook te maken met de manier waarop je er mee omgaat. Blijf je bij de pakken zitten, omring je je met de verkeerde mensen die je dieper in de put duwen? Als je hulp nodig hebt, moet je die ook aanvaarden. En ja, ondanks mijn problemen ben ik dankzij God sterker geworden."

Toneel spelen is letterlijk een vak, maar figuurlijk ook een manier van leven waarmee te veel mensen zich mee bezighouden, beaamt Arnaud. Het is jammer als mensen een masker opzetten en niet hun ware ik durven tonen. Mensen zijn dikwijls niet open over hun problemen. "De Bijbel zegt dat je oprecht moet zijn en je niet beter voordoen dan je bent. Je mag open zijn over de dingen waar je mee worstelt. Ik denk wel dat veel mensen een masker opzetten en naar de buitenwereld iemand anders spelen dan ze zijn." Het leven is geen spelletje, en eigenlijk ook geen speeltoneel. Hoezeer Arnaud ook houdt van fictie en hoe graag hij ook acteert, het is de realiteit die telt. En die werkelijkheid leert hem dat er een hoopvolle toekomst is. Puur, echt en zonder maskers. Die zekerheid wil hij – met of zonder rode neus – in alle enthousiasme overbrengen. Met littekens, maar zonder open wonden ...

Ciara Goossens en Don Zeeman

NUTTIGE SITES ? BEZOEKEN WAARDEVOL !!

Medianetwerk VLAANDEREN

Goed nieuws in de media, een zeldzaamheid? Toch niet! En dat mag gehoord, gezien, gelezen en ontdekt worden. Deze site die bedoeld is voor mensen die zin in het leven hebben en de zin ervan willen ontdekken. Teksten, video's, podcasts van de verschillende partners in het medianetwerk.vlaanderen. Veelzijdig, maar met dezelfde rode draad: de zoektocht naar wat het leven inhoudt. Benieuwd? **Luister, Kijk, Lees, Ontdek!**

Medianetwerk
vlaanderen

Luister ▾

Kijk ▾

Lees ▾

Ontdek ▾

Nieuws

Zoeken

EEN PLEK VOOR ZOEKERS NAAR GOD, ZICHZELF EN GELOOFSVERHALEN

TWR
Bijbelen van Bomp

Luister op **TWR.BE**
24/7 naar onze
Vlaamse podcasts

Luister via

www.twr.be

iTunes (zoek op twr.be)

Google Play (zoek op twr.be)

App Store (zoek op twr.be)

Melk & Honing

Geloofsgesprekken
aan de keukentafel

Door de Bijbel

Een eigentijds
Bijbelstudieprogramma

